

ФІЗЕР
ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ

Присвоєно почесне звання
«Народний художник України»

за високий рівень мистецьких пошуків, за значний особистий внесок у
державне будівництво, соціально-економічний, науково-технічний,
культурно-освітній розвиток Української держави, натомі трудові досягнення,
багаторічну сумлінну працю.

Указ Президента України
Від 21 січня 2020 року № 18

Український художник-живописець, графік, кераміст, скульптор. Педагог,
викладач в Черкаському національному університеті імені Богдана
Хмельницького на кафедрі образотворчого та декоративно-прикладного
мистецтва, доцент.

Дипломант всеукраїнських та міських мистецьких конкурсів

Член Національної спілки художників України з 1988 р.

Був Головою Черкаської обласної організації НСХ України.

Народився митець 17 червня 1953 року у с. Лопушанка За-
карпатської обл. У 1972 р. закінчив Ужгородське училище
декоративно-прикладного мистецтва (нині — Закарпатська академія мистецтв).
Закінчив Львівський державний інститут прикладного та декоративного
мистецтва (нині — Львівська національна академія мистецтв) у 1980 р.
Педагоги з фаху: Борисенко В.Н.,

Якунін І.В., Максисько Т.С., Овсійчук В.А., Коропчук С.Г.

Навчався на кафедрі проєктування інтер'єру та меблів.

Родина: батько Фізер Василь Васильович, народився у 1923 р. — лісоруб; мати
— Фізер Марія Юріївна, народилась у 1933 р., працювала в колгоспі; дружина
Фізер Євгенія Борисівна — художник ДПМ; син Фізер Іван Іванович —
випускник кафедри кераміки ЛНАМ; донька Фізер Марія Іванівна —
випускниця кафедри моделювання НАМ.

Іван Фізер працював у галузі декоративно-прикладного
мистецтва, графіки, скульптури.

Був учасником всеукраїнських, всесоюзних, зарубіжних, обласних та
персональних художніх виставок, всеукраїнських симпозіумів та пленерів.
вори зберігаються в музеях України, приватних колекціях в Україні та за
кордоном. Високий європейський рівень передових мистецьких пошуків та
поважне ставлення до ролі вивчення глибин національного коріння, історії та

культури — ось основні риси, що вирізняли львівську школу серед інших шкіл Радянського Союзу і ставили її в ранг найкращих.

Основні твори: «Вогонь Карпат», 1988 р., шамот, солі, Н — 85; «Майстри», 1988 р., шамот, ангоби; «Чумацький шлях», 2005 р., дерево, 60х33х110; «Ранок», 1998 р., бронза, 13х12х55; «Велет-гора», 2000 р., шамот, солі, 90х14х15; «Метеорит кохання», 2003 р., дерево, 62х57х23.